

Za uvod

Izpopolnjevanje znanja je bilo vselej življenjska nujnost za uspešno poklicno delo v zdravstvu in hkrati tudi eno temeljnih družstvenih pravil za vse profile zdravstvenih delavcev. Z napredkom medicine je skupinsko delo postalo eno izmed bistvenih načel zdravstvenega delovanja. Ob zdravniku morajo danes delati vse bolj specializirani pa tudi vse bolj splošno izobraženi sodelavci. Temu namenu se prilagajajo današnji učni programi strokovnega šolstva v zdravstvu, pa tudi delovni programi strokovnih društev zdravstvenih delavcev.

Toda z najbolj razširjenimi, skorajda že nepogrešljivimi oblikami izobraževanja: s predavanji, seminarji, tečaji in strokovnimi ekskurzijami le ne moremo zajeti večjega obsega, kaj šele slehernega zdravstvenega delavca. Da pa ima tiskana beseda svojo posebno vrednost ne samo glede na možnost množičnega obveščanja, temveč tudi za nepretrgan in poglobljen študij, o tem ni nobenega dvoma.

Danes imamo v Sloveniji že okrog 2000 medicinskih sester in medicinskih tehnikov, nad 2200 bolničarjev, skoraj 900 otroških sester, 200 fizioterapevtov in delovnih terapevtov, 800 babic, vseh teh kadrov v celem torej nad 6.000. Njih področje je strokovna oskrba bolnika, določeni so jim bolj ali manj samostojni medicinski posegi in zdravstvenovarstveni ukrepi v varovančevem okolju. Že same številke dovolj zgovorno pričajo, da s tečaji, seminarji in pa predavanji ne moremo kaj prida doseči za prepotrebno strokovno izpopolnjevanje.

Med navedenimi profili zdravstvenih delavcev imajo svoje strokovno glasilo le babice. »Babiški vestnik« obhaja letos 35. obletnico svojega obstoja. Za lepi jubilej jim iz srca čestitamo.

V letih 1954—1961 je Centralni higienski zavod, v zadnjem letu pa Zavod SRS za zdravstveno varstvo v Ljubljani izdajal revijo »Medicinska sestra na terenu« z namenom, da bi pospešil razvoj patronážne službe in metodo polivalentnosti v zdravstvenovarstveni dejavnosti. Želja, da se ta strokovna revija obnovi, je bila iz leta v leto bolj živa. Tako je Zveza društev medicinskih sester Slovenije na svoji skupščini leta 1966 sklenila, da začne izdajati strokovno glasilo vsaj v treh, če ne v štirih številkah na leto.

Uresničiti ta sklep pa ni bilo lahko. Treba je bilo rešiti vrsto vprašanj, s katerimi se je upravni odbor ZDMS Slovenije ukvarjal vse letošnje leto. V dogovoru z društvom otroških sester in pa društvom fizioterapevtov in delovnih terapevtov nam je slednjič uspelo uresničiti zamisel in začeti z izdajanjem instruktivno-informativnega obzornika, sprva po tri številke na leto v nakladi 3000 izvodov. Ob velikem razumevanju upravnih odborov omenjenih treh strokovnih društev smo ustanovili za zdaj sicer skromen tiskovni sklad, ki pa naj sčasoma zagotovi redno izhajanje in kvalitetno rast časopisa. V tiskovni sklad so prispevale tudi nekatere zdravstvene ustanove, ki se jim na tem mestu zahvaljujemo. S temi sredstvi in s predplačili naročnikov, ki jih društva zbirajo med svojim članstvom, smo končno pripravili pričujočo prvo številko »Zdravstvenega obzornika«.

Ko smo iskali naslov za strokovno revijo, smo imeli pred očmi njeno vlogo in okvirni program. Kolikor je le bilo mogoče, smo ustregli želji, da naj bo po obliki in vsebini podobna »Medicinski sestri na terenu«, strokovni reviji, ki je bila zelena in cenjeno strokovno čtivo vsem zdravstvenim delavcem.

V mislih na potrebo po tiskani besedi za vse tiste zdravstvene delavce, ki imajo sicer svojo specifično, vendar v bistvu skupno delovno področje: neposredno pomoč bolnemu ali zdravstveno ogroženemu človeku, nam je pač jasno, da moramo skrbeti za obravnavanje njim bližnjih in skupnih problemov.

»Zdravstveni obzornik« se bo osredotočil na ključna vprašanja zdravstvenega varstva: na utrjevanje zdravja in preprečevanje bolezni, na nego bolnika in medicinsko rehabilitacijo. Glede na koncept sodobnega zdravstva bo časopis obravnaval tudi tematiko socialnega in psihološkega pomena. Nedvomno mora naš list posredovati predvsem nova dognanja v medicini, obnavljati in dopolnjevati teoretično in praktično znanje ter hkrati opozarjati na probleme, ki zahtevajo večjo zavzetost ali celo prioriteto v vsakdanji praksi. Seveda so tri številke na leto kaj skromen prostor, da bi mogli izčrpati tako pestro in kompleksno stvarino, kot je problematika zdravstvenega varstva.

Zavedamo se odgovornosti nasproti bralcem in ustanoviteljem lista. Toda v trdnem prepričanju, da nas bodo bralci podpirali s pobudami in tudi svojimi lastnimi prispevki, ter opogumljeni spričo zavesti, da so se naši ugledni in vodni strokovnjaki takoj odzvali s sodelovanjem, bomo nalogi kos.

Izdajati list v še tako skromni obliki s povsem samostojnim vzdrževanjem pa je možno le ob rednem plačevanju naročnine in ob dovolj veliki nakladi. Ker ustanovitelji časopisa želijo, da bi »Zdravstveni obzornik« postal zares množičen informator zdravstvenih delavcev, smo za posameznike določili celoletno naročnino 15 Ndin. So pa s to ceno zajeti komaj dejanski stroški. Z višjo ceno 30 Ndin za zavode in ustanove in z oglasi pa bomo krili razliko za znižano ceno dijakom in slušateljem medicinskih šol, kar štejemo za moralno obveznost do bodočih poklicnih tovarišev.

Pričakujemo, da ne bo med nami nikogar, ki ne bi bil naročnik svojega strokovnega glasila.

S prvo številko smo se sicer zakasnili, ker zaradi obdobja poletnih dopustov nismo dovolj zgodaj prejeli vsega obljubljenega gradiva. Toda zdaj imamo v pripravi tudi že drugo in tretjo številko, ki bosta ob koncu leta izšli skupno in bomo z njima sklenili prvi letnik. Prihodnje leto pa upamo, da bo časopis že izhajal redno ob določenih rokih.

Želimo in upamo, da se nam bo z »Zdravstvenim obzornikom« posrečilo izpolniti vrzel v strokovnem izpopolnjevanju in da bo naše strokovno glasilo postalo nepogrešljivo vsem, ki jim skrbi za zdravje našega prebivalstva ne nalaga samo poklicna dolžnost, ampak tudi poslanstvo človečnosti.

UREDNIŠTVO